

Acăstă foaie ese odată pe septembără

DUMINECA

Abonamentele se facă în passajul român No. 9—11 și la Administrația diariului Românilă, iar prin districte pe la corespondenții săi prin poștă, trămitându și prețul.

Acăstă foaie ese odată pe septembără

DUMINECA

Abonamentele se facă în passajul român No. 9—11 și la Administrația diariului Românilă, iar prin districte pe la corespondenții săi prin poștă, trămitându și prețul.

T. I. STOINESCU.

PENTRU ABONAMENTE SI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOINESCU GIRANTE SI ADMINISTRATOR.

ADMINISTRAȚIUNEA ANUNȚĂ :

Abonamentele începute cu Nr. 1 al acestui șiară pe săptămînă își inspiră cu Nr. 26. După acest număr se va suspenda expedierea diariului la toți Domnii Abonați căci nu și-au reînnoit abonamentul.

T. I. STOINESCU.

UNA DIN TRELE 7 MINUNI

PAGINA A 4-a

C O L O S U L Ũ

se dărămă în fundul abisului, de unde nimeni nu lăsă să scosă: de un cutremur venindu despre ore-care insule, la anul 1869 ante-Crist, luna Aprilie său începutul lui Maiu.

Dupe Profetul Box.

DOCUMENTELE

D-LU M. COGĂLNICEANU, MINISTRUL ACTUAL

Estract din procesele verbale ale constituentei
Considerând că D. M. Kogălnicénu, ca Ministrul la 2 Maiu, prin lovitura de stat său făcută **culpabil de un sperjur și un atentat în contra legilor**, sub-scrișii propună ca Adunarea României, **fără a mai cerceta titlul alesului**, în interesul demnității acestuia corp și al moralităței publice, să-l respingă din sănul său (!)

N. Blaremburg, N. G. Racovitză, A. Lapati, I. A. Cantacuzino, A. Zisu (!) V. Pogor, S. Turnavitu, A. I. Arion, S. Fălcianu, Dr. Polizu, Gr. Cantacuzin, Gr. Serurie, V. Hiotu (!), C. Ciocârlan, Vlad. Ghica, Gr. I. Lahovari, D. Polizu (!), A. Sihlénu, C. Racovitză, C. Blaremburg, I. Fălcianu, C. Iamandi, N. Costacopoul, M. Pleșoianu, Pană Buescu, I. Ghica, C. Cantacuzino, G. Gr. Cantacuzino, N. Slăvescu, N. Canta, D. Racovitză, G. Válénu, D. Berin-

deiu, Petru Opran, Achile Theohari, Gr. Berindeiu, G. Enescu, Stăniță Cesianu, C. Válénu, Sim. Mihăescu, G. Magheru, A. Cantacuzino.

Opiniuni !!!

Ghimpele.

NUNTA ȚIGĂNEASCĂ

În sfîrșit săcăpat-am cu față curată,
Nunta țigănească e adăi încheiată;
Dar sermanii socril scii c'au cheltuitu
Mulți bani eu uuntasii pentru țesuitu.

Dec! erau la numără aleșii vr'o trei sute
Ce c' o sorbitură își golescă o bute,
Jerpani cari gitul pălnie și llu facă
Si drept zăcătoare pună al loru stomacă.

Purceaoa de codă țeapănu o luase,
Cu alte cuvinte toti se imbătăse;
Nu doară că vinul era vechiul de totu,
Dar li se pusese în elu clei de votu.

Vătafulu celu mare cu socril 'mpreună
Le ura într'una sănătate bună,
Si le da cu butea, în locu de pahară,
Vinu se-și taie setea, bez un icosaru.

Cinci-spre-dece dile țin ziafetulă,
Bușita, snopita, jocul cu giretulă,
Si capete sparte, măini frânte aș fostă
Destule, dar totu cu troposu, eu rostă.

A fostă chiar în terra nemetă de ostire,
Tătară, Calmuci, Unguri, altă omenire
Străină cu totul de alu nostru neamă,
Si n'a făcută ansă așa bairamă.

Oștile străine de invasione
Dați mari ziafetură, dupe cumu se spune;
Aveați soitarii cu baltagă și cnută!
Ansă astă nuntă totu le-a întrecutu!

Închise tîrgul și mai tôtă piata
Fugise acolo să vadă piață
De adăi, dacă ntrece pe Hagi-Ivată
Care la trei Augustă prin tîrgu a jucată.

Dar unde e aea! Danciul de acumă
Avea alte nazuri! Candu sferși cu gluma
Porni biet miresa între luminări,
Cu musica 'n frunte, ca la 'nmormântări.

Chiindu nuntășii ca să se desbete,
Totu prin mahalale cu nasul o dete,
Cotindu drumul mare și mai luminată,
Parc aveați cu dênsu lucru de furată.

Unde o fi dus-o atuncă dracul scie;
Ansă plata pompei prea cu omenie
Si peșină de socril tôtă s'a respunsă,
Ca să nu se n'ntimpă vre unu neajunsă.

Dar multă, fără cale socril cheltuire
Pentru astă loază pfnă o urniră
La casa obștească de mosaierică,
Unde a să fie unu nou giumberșică.

Căci în dealul mare, la Mitropolie
Se va 'ntări foaia cea de cununie,
Predându-se destreă cu domnescu alăi,
Duje rînduiala de la duoe Mai.

Atuncă Buli-bașia pesne și icoase,
Catisme și alte isone duioase

Are să le tragă păru ga di,
Spre plinirea poftei, a totuș co-oru gindii.

Pe urmă unu logosu nostim se va face
Pentru că mireasa să dörmă în pace
Și să aibă parte de fericitū trai,
Și de mari gheliruri ca la Două Mai.

Cu chipul acesta nuntă țigănescă,
Tată tararaoa o să se sfîrșescă,
Primindu și socru de la ea 'n sfîrșitul
Ca dar totuș husmetul de buzunăritu.

București, 5 Aprilie.

ROMÂNIA LA 1 APRILIE

Sore! Lună! tu Saturnu cu veriga și totuș sateliții tei! voi tóte planete fixe ca opinionea Prințului Mitică și cele mișcătore ca piaciorele ologului! Voi cometă cu coda întrégă și cei cu ea retezătă de sabia Generalului Măchedon!

Luminați toți și tóte, luminați cu tóte colorile, focurile și diamantele vostre și vă vom ajuta și noi cu lămpile viitoriei Primării; luminați *Prelisa*, gloriosa, triumfătorea reușită, demnă numai de Ministerul din care face parte:

Cuconu Mihalache Cogălnicénu.

Aurora! aurora lui 2 Maiu!

Crepusculu a lui 3 August, te șărim, te așteptăm! Vino!

Te salutăm auroră cu aripele negre! Te salutăm auroră care ne predici diao frumosă ce ne așteptă! Te salutăm auroră, care în fine ne predici lumina, ne anunță adeverata diao care ne va arăta în totă admirabă și perfectă nuditate, pe Marele Hamaam și pe toți discipolii, sacerdoții, preoții, cântăreții și poronari lui 2 Maiu!

Te salutăm auroră luminosă, ce ne sosești în caretă de la Zlatari ce acum se conservă în sopronele Tartarului, care cu rădele tale purpurii și aurii ca dihorul, formează aureola cu care va remânea în eternitate încunjurată ca imagine, chipul

FIULUI NOPTEI!

Ministrul lui 2 Maiu! Ministrul lui 1 Aprilie, diao minciunei!

Te salutăm auroră, care ne anunță diao: când *Fiul noptei* (Fiul și ucigașul libertăților, dupe șiarul *Dreptatea*), fluerând acea adunătură celă de onoră cu susținerea sa: va aședa' pe băncile aceleri Camere «deschisă cu Messagiul din 15 Noembrie 1868» felicitată de elu la Ploiești ca noroiosă și va imăna mandatele lui C. Negri și lui V. Alexandri.

Te salutăm auroră a aceleiasi dile care au anunțat nascerea acestui colos, și care ne vei lumina și nouă dorile dimineții aceleri dile când, bătând din picior, (semnală ca colegii săi ce menție tăcere), se va urca la acea Tribuna de la care «elu a fost stigmatizat immoral și miserabilu» de Constituantă, și după ce va saluta cu o climbire pe unu dintre nu-

oi legislatori ca Domnii «Ulisse Crețeanu!» Oscar Eliad, «Gr. Bălănescu!» Cioflan, Strejescu, Tămpeanu, Levedeanu, «Leonida Sterea!» pe «cei cinci» ai Bucureștiului! etc. și pe alții fără nume pronunciabilu; dupe ce va pupa mâna lui «Popa Tache și se va sărută cu «Petrache», se va urca dicu, la Tribuna și va demonstra palpabilu:

Că nu e năpte, că e diao!

Că Constituția nu a fost caleată; că alegerile așa fost libere; că scrutinul așa fost sinceru; că poliția nu s'așa amestecat; că fondurile secrete sănt.... neatinsse; că țera se simte lină și ferice; că numai patru orașe sănt «desordonate; că Craiova trebuie suprimată; că dorobanții nu așa intrat la alegeri deghișați și cu ciomege; că bandele dise hoțești, nu erau alta de cât amici ai ordinei cu «carte-blanche» a poliției, purtând chiaru «cocarda albă»; că Petrache nu este șeful spădurașilor; că nu s'așa ucisă nici bătută pe nimeni; că nu s'așa prădat pe nimeni; că Miserit Chipirliu, Popa Tache, Măcescu, etc., așa fost calomniati, ca îndulciți de mierea secreta și ca șefi de bandă supremă; că nu așa fost D. Daniil.... casierul secretelor; că nu Chipiliu în capul unei bande, ci membru comunali, așa plecat de la Primărie strigând: focu, se ucidu la Primărie, închideți prăvăliele; că la secțiunea de verde nu așa intrată garda cu baionetele în sala alegerii; că Domnul Alesandru Candiano-Popescu ex-capitanul de artilerie și ex-deputatul camerei din 1868 sus-disă, nu este arestatu spre a se asigura D-sa (D. Ministrul) și a i se potoli frigurile de când cu vorba din *Perseveranța*, — ci s'așa prinsu cu armele în mână, revoltându-se în contra dorobanților deghișați și fiind gata în valmășela.... a fura o carte ca acea de la Zlatari; multe altele evidente va demonstra în acea di ecliptica *Fiul noptii*, va jura să'l trăsnescă Dumnezeu dacă nu e adevărat, și în fine va convinge pe națiune că D. C. Negri e cunoscutu în Bucuresci de 3,180 cetăteni, caru 'i-așa incredințat man-datul lor; că în fine s'așa găsitu Bucuresceni «reprezentanți demni de Capitala României!!» și că Ion Brătianu e desprețuit de țera cu tóte că «elu îl iubăste!»

Se va resufla în fine un moment, va lăraști vînt și va fini probând:

Că minciuna e diplomatie; că stigmatisarea se sterge; că infamul nu e infamă; că sceleratul nu e scelerat; că spergiurul nu e spergiur; că vițiu nu este vițiu; că demoralisarea demoralisătoare, e necesară; că sângele nu este sânge; că gunoiul nu este gunoiu; că adevărul trebuie înădușitul la nece-sitați politice; că nu așa fost elu «Mentorul demnului său elevu Cuza-Vodă, și că nu a fost crescerea ce 'i-așa dat'o elu care 'i-așa precipitatul la 11 Februarie; că «Pacea națiunei» așa sosit; că fericirea plană pe România;

Ca la Iumina crepusculului lui 2 Maiu
Libertatea începu!

Te salutăm Crepusculu a lui 29 Aprilie 1869?

Te prevideam!

Te așteptăm!

Vino!!

1869, Aprilie 2, Codru-Verde.

Eselenție Séle, Domnului Pot-polcovnicu Mihalache, ot București.

Cuconu Mihalache,

Vesteau numelui Domniesc-tale de *mare întreprindător*, și om cu curagiu a ajuns până în codru la nou. Dreptu să-ți spui, dupe câte amă auditi că aș făcutu, fără se fi celu puținu, până astăzi, chemat măcaru la judele de Instrucțiune, m'a făcutu gelos de persoana Eselenței tale. În încreză, eu meseria mea, de 15 ani și nici o dată n-amă avutu curagiul să mă arătu în publicu prin orașe diua namiașa mare. Astăzi așa că toți pușcăriașii, toți bandiții, toți omoritorii așa la Eselenția voastră haru.

Te rogă, dar, ori înroléză-mă și pe mine în acea vestită bandă din care face parte Chipiliu, coconu Petrache, coconu Mihalache, eu care mă cunoscu de multu din niște daraveri ce am avutu impreună, coconu Grigore elevul celu-l altu coconu Gligore și în fine o sumă; său, de unde nu, fămă amplioat. Destul amă fost ascunsu prin păduri și prin crânguri, voi se mai esu la lumină, când din mila proiecte cerești ne-a venit vremea și nouă și la aș noștri.

Să nu-mă găsoști protest că sub regimul de astăzi nu se face lucrurile ca sub cel cădut la 11 Februarie; căci atunci ai nega puțină esistență Eselenței tale pe scaunul Ministerialu. Daca Eselenția ta ești Ministru, de ce ești, care amă multe calități d'ale Eselenței tale, se nu fiu celu puțin prefectu de poliția?

Se nu-ți fie frică nici de cumu de a mă numi. Amă și ești în mine punctul de onore și de recunoștință și nu voi căuta nici o dată a'ștăi lău locul, chiar când ar veni timpul se te trimișă înainte curtei acelia de Casatiune.

Așteptu una din două, sicură fiind mai dinainte de bună voință a Eselenței tale.

Suntu ca tot-d'a-una prea supusă și prea plecat slugă.

Marin Bălan.

MYTOLOGIA ROMANA

(urmăre)

Petrache-Cerber 1-iu, animal cu limbă și dinți de caine, însomnat de *Pluton* steptanul său, cu o șuvită albă între urechi, spre a fi recunoscut ca gardianul al *Stybulu*.

La timpuri critice, se metamorfosează în om spre a pleda ca advocat onorabil și moral, procesele padronilor lui. Asemenea e insercinații și eu conduce rea bandelor cinstite și neinteresate, în timpul alegerilor reprezentanților Camerei Tartarului. Ca șef al poliției secrete, are adesea ocazia să băga labele în putina cu mierea de la Palatul de cristal; insă fama dice, ca nefiind esact într'o di a împărti această dulceță subordonatilor săi, — sub pretestu că nu erau trebuincioși «ordinei publice nici constituiție», în acea di — această prin ecceș de zelul il luaseră la huiduitu, și bietul credinciosu că telus, de abia scăpă cu coda între picioare, printr'un oratoricu urletu, de retevele lor care erau se-i moș costele într-un modu forte convingătoru și dupe me-

toda arătată de elă insuși. Scăpă dicem frumușelul, spiritualul, gingeșul, elegantul și dulcele bipedū, și o rupse de fugă din lume, trecând *Styxul* inotă spre a ajunge sub tronul Infernului: unde e locul „Cerberilor”, de predilecție și repaosu.

Are și amante, se dice, tot de rasa și cu apucăturile sale. (Ne vom ocupa a le descrie la rândul Dezelor).

Machedon Simplex, General mare, conducătorul trupelor lui *Marte*, la resbelul cu brătele Siretului, langă vievele lui Bachus de la Odobești și Nicorești. Aș meritat bine dela patrie și increderea nelimitată supremă, de când cu vestitul *Marsu militaru în ținută de campanie*, afară din bariera *Olimpului*; care l-au condus el, încălcând... am uitat pe ce, și puinduse în capul divizunei sale, *neasădată în bătaie*, — fără avant-gardă nici arier-guardă (cu toate că puteau Rusaliile să iasă înaintea Domnului Starșii-general), — cu batalioane cu arme cu acu și fără ată și fară giberne, — cu escadronele cu chivere și fără cartușiere, — etc. În fine în capul acelor regenerate armate, care astfel au făcut front și au defilat înaintea Supremului; cu acel pasu marțial, cu acea cumpenire, cu acea satisfacție care intră și satisface și încântă pe bătrânul Deu al mocirilelor *Cesare-Neptun*, *Trimbițașul* bandelor infernale de sub comanda lui *Petrache Cerber I*; a celor oneste cete, care se adună sub *drapelul alb* imprimat la Prefectură, drept recunoștință pără căte o panglică cu timbrul poliției, și drept cocardă.... căte un icosar.

(Va urma)

NETOLERANȚA ROȘILORU

Am vădut scriindu-se prin jurnale și dicându-se prin locuri publice că *luminăția sa* Beizadea Mitică Ghica, cei care și cavalerul alii nu sci căruia ordină, și cu Domnul Aleșandru Golescu, cei care și Arăpila, ar fi având în adevăr simpatii pentru Unguri!

Și de cine se scriu și se dică acestea? De liberali!

Acesta î-a stricat pe ei în totu-dé-una: *netoleranța!* Netoleranța jidănilor de a specula cu simțimenele române, pentru care chiar D. Brătianu a căzut în antea dată de la Minister. Netoleranța împrumuturilor ca cele cu pricina. Netoleranța concesiunilor ca cele după 2 Maiu cu tablițele, cu țerușii, en fasolea și mazarea, cu... cu... etc. etc. Netoleranța de a se viola legile țărei și Constituționea. Netoleranța Ministrilor cari au obicei de a și insuși trăsurile particulare și a face frebură folositore. Si o multime de netoleranțe.

Acăstă netoleranță însă, ca Beizadeaoa și D. Arăpila să nu aibă simpatii pentru Unguri este și mai mare, și mai neașteptă; este o netoleranță criminală, căci oprește pe un om de a avea simpatie pentru națiunea sa, pentru fratele său.

Ce felu, pentru națiunea sa, pentru fratele său? Voru striga sărbiști Domnii roșii. De unde și până unde D. Arăpila și D. Beizadea sunt frați cu Unguri? sunt de națiune ungără?

Așa este caedă cine-va nu scie istoria! Dă din număr la toate vorbele cei spuți.

Totă lumea scie că Beizadeaoa este arnăută, prin urmare turcă. Totă lumea scie că unu arăpu asemenea este turcă. Totă lumea asemenea scie că Unguri sunt turci. Elă dar constatață lămurită că Beizadeaoa și D. Arăpila se tragă din aceiași naționalitate și sunt frați cu Unguri. Lăsați dar simpatiele oméniloru în pace, Domniloru liberali!

Nu intrați în familia oméniloru; nu aruncați ura între frați de același sânge și de aceleași simțimente.

Cându se va face lumina, se va vedea ce reu mare ați făcut națiunei române prin astu-felul de netoleranțe!

Câtă pentru vorbele cele-lalte ce spuneți: că tot acei două mari oménii ai țărei Românești, adică Beizadeaoa și cu D. Arăpila, ară voi să aneczeze țara Românească Austria, să nu le mai dicetă că ride și curcile de voi!

Se află unu singur român care să nu vrea înărirea țărei săle! Se află unu singur român care să nu vrea să facă dintr-unu simplu Principat unu Imperiu Cesaro Craescu! Noi nu credem, și de aceea vă consiliem să tăceți ca să nu credeți poporului că vorbiți de patimă, fiind că nu vă venită voă acăstă idee și să-i întăriți mânia.

Noi credem că acăstă idee venită numai Beizadelei și D-lui Golescu este cea mai salutarie pentru națiunea română; ne temem însă că Impăratul Austria și Ungarie nu va voi să priimescă a o pună în practică și ne va lăsa cu lacrimile pe obrazu.

Până când însă să ne asigurăm de multă înaltută refuz, noi mulțumim sinceramente ambilor lui minați bărbați cari au elocită o asemenea mare idee, și care suntem sicuri că, mai stându Domnilor la putere, va și face puț în curând.

Dico, ridico e ognor più torno a dire.

Ex-eu.

FELICITĂRÎ

Felicităm Focșanul, orașul care a văzut nașcend: pe Costache Lascăr, Ghiță Boiu și Petrache Dumitriu, icona onestităței comerciale în materie de faliment și economie comunale; care au dat lumină atât or onestități, capacitate, dobitocit cultivate în perfecție, cărturari și economi, a la Gheorghe și a la Marin Bălan; o felicităm p'acesta patriotică urbe pentru demnitatea Reprezentanți trimiși în Camera D-lui M. Kogălnicenu.

Cum s'ar putea alt-fel de căt să fericim pe alegătorii leali și morali care trimit: Pe Onorabilul Advocat al Domnului Prejescu (afacerea cu documentele vândute) și apostolul lui 2 Maiu etc. et-cetera.

Pe Onorabilul Cuconu Grigoriu cel cu cadourile luate ca onorabil funcționar la Tribunal, și alttele luate la Curte; forte în arta suflarei în gaura dupe scenă încă de la 1859, et-cetera.

Pe eruditul și căpătinosul Marele boer de nemă Cuconu V. Vidrașeu supra-numit *Prinde-muște*, care aprobă întratât arta sa oratorică și retorică sa, în Camera trecentă.

Si în fine rădaș pe mințiosul și zurbagiul ex-fractiōnist Bratcu Nicu Voino-off, advocatul cel mai diligent al statului, neinteresat.

Felicităm Colegiul al 3-lea de Cahul, că și-a înțeles misiunea de alegători moral și onest, trimisând în Camera legiuitoră pe legislul, onorabilele și capabilul ca și în trecut Domnul L. Sterea.

Se dice că un procuror șe-care uitând o primă onorabilă avută cu demnul reprezentant al Cahulului, asemenea lăua felicitățu.

Felicităm pe D. Ulisse Cretzeanu pentru man-

datul său, îl rugăm să-l citescă pe dosu, căci mai are încă un titlu, de *șef de nu știu ce*, serios cu majuscule.

Felicităm pe D. Kogălnicenu că său restabilită din băla Englesa de care se dice că său muncită în timpul alegerilor, lipsind adevăratul Medicu D. Doctoru Dancay, care numai elu putea să-l vindece de acest *spleen* provenit din marele dose de *hacis* ce le lăua spre fortificare.

Felicităm pentru idee, Matronele Bucureștiului carele impletește căte un ochi, la punga pe care vor spre recunoștință să o ofere: bătrânușul polecovnic Za-glavescu, carele în diaoa de 26 Martiunii au trasă sabia și a scăpat Capitala de *zavera* care se striga pe stradă și care pleca dela Primărie; fiind în capul ei Chipiliu și Popa Tache..... ce dică, greșescu, fiind în capul ei Comunalii rezvătitori. Bravo domnul Aga!

ANUNCIU IMPORTANT

Anunțăm D-lui **M. Kogălnicenu**, sigur fiind că și va face o placută impresiune, că D-nu **Candiano-Popescu** l'a trecut poliță uuu alt amic care asemenea îi dătorește recunoștință încă de la 1864, aproposito de vorba aia din capul folei *Perseveranța*: ca nu cum-va D. Kogălnicenu să se îngrijescă de opinionea publică, eșind din Ministeriu și negăsind pe D. Candiano.

ANUNCIU

Ne facem o placere recomandând Publicului și mai cu seamă pentru instrucțiunea amicală și instructivă a junilor studioși:

ADMIRABILUL

CABINETU ARTISTICU

al D-lui PAYGNOT din Paris.

Cele 7 minute ale Lumii.

Călătorie prin lume (optică).

Bătaia dela Kars din 1855, (perfectă mecanică).

Chromatropia sau jocurile colorilor.

Si alte interesante producțuni.

REPRESINTĂRI DILNICE.

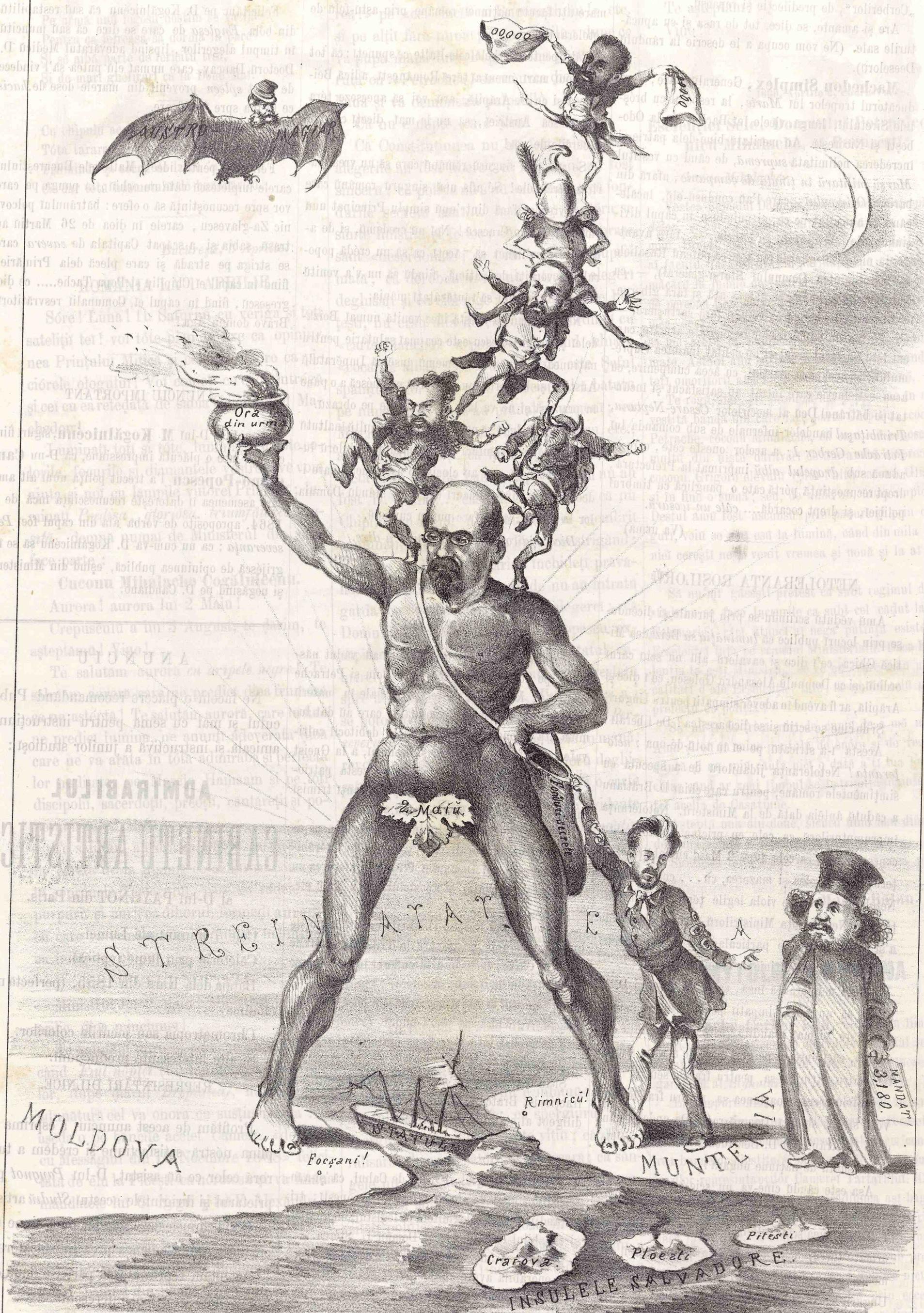
Profităm de acest anunciu, a exprima deplina noastră satisfacție și credem a tuturor celor ce au asistat, D-lui Paynot proprietarul și dirigintele acestui Studiu artistic.

Banda musicală a acestei mici scene mecanice, este asemenea prea satisfăcătoare.

Așteptăm represintarea părții a doua care o cunoștem că e mai interesantă.

Tipografia lucrătorilor Asociații, Pasajul Român.

UNA DIN TRE CELE 7 MINUNI

COLOSUL: DEREMAT DE UN CUTREMURU VENIND DIN ORÉ CARE ÎNSULE, LA ANUL 1...

Petrache. Stai Popo!
Popa Tache. Ce stai, dăm restul pentru băeți, că nu ți dau Mandatul.